

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 95 - Forslag til Lov om ændring af lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter, lov om inddrivelse af gæld til det offentlige, lov om en børnefamilieydelse og lov om Det Fælles Lønindeholdelsesregister (Effektivisering af inddrivelsen af gæld til det offentlige).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 5 af 31. januar 2011.

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jesper Petersen (SF).

Troels Lund Poulsen

/Kaj-Henrik Ludolph

Spørgsmål:

Vil ministeren oplyse, hvor stort et rådighedsbeløb en skyldner skal have tilbage efter reglerne i den gældende inddrivelseslov, og i hvilket omfang lovforslaget vil påvirke størrelsen af det gældende rådighedsbeløb, herunder hvad der nærmere ligger i betingelsen i retsplejelovens § 509 om, at en skyldner skal kunne opretholde en beskeden levefod.

Svar:

Ved betalingsevnevurderinger foretaget af restanceinddrivelsesmyndigheden, skal der efter regelsættet i inddrivelsesbekendtgørelsen fastsættes et rådighedsbeløb, der for 2011 udgør:

- 5.480 kr. om måneden med tillæg af
 - 3.820 kr. om måneden til en evt. samlever/ægtefælle
 - 1.500 kr. om måneden for børn indtil det fyldte 2. år
 - 1.920 kr. om måneden for børn fra og med det fyldte 2. år og indtil det fyldte 7. år
 - 2.750 kr. om måneden for børn fra og med det fyldte 7. år og indtil det fyldte 18. år.

Den særskilte lønindeholdelse angår kravstyper, som retspraksis har fastsat som forpligtelser, der skal afholdes af en skyldners rådighedsbeløb. Disse krav er i øvrigt kendetegnet ved, at skyldner – selvom man også tilhører lavindkomstgruppen – helt kan undgå restancen, nemlig ved blot at overholde reglerne, eksempelvis betale p-afgiften. Der er således ikke tale om, at skyldner uforvarende har pådraget sig restancen.

Der skal i forvaltningen af ordningen således alene tages udgangspunkt i princippet i retsplejelovens § 509, hvorefter der skal efterlades tilstrækkeligt til at opretholde en beskeden husførelse og levefod. Dette er dog ikke nødvendigvis sammenfaldende med skyldnerens hidtidige levefod

Retsplejelovens § 509 tager ikke stilling til, hvor stort et rådighedsbeløb, der skal fastsættes til skyldneren, idet der i princippet kan gøres udlæg i hele skyldners indestående, såfremt en ægtefælle/samlever vurderes at være i besiddelse af et kontantbeløb, der tillige vil kunne dække skyldner og evt. børns livsfornödenheder indtil næste lønudbetaling.

I SKATs inddrivelsesvejledning står vedr. en fortolkning af begrebet ”en beskeden levefod”: ”Selvom en kreditor skal kunne forfølge sit tilgodehavende hos skyldner i form af udlæg og efterfølgende tvangsauktion, er det ikke meningen, at skyldner skal kunne fratages alt. Dette medfører, at der i skyldnerens besiddelse skal efterlades så mange kontante midler, at husstanden kan klare sig økonomisk.

Der er heller ikke nogen fast regel for, hvor meget en husstand skal have i likvide midler for at kunne klare sig, men der kan eventuelt tages udgangspunkt i taksterne for kontanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik, således at der skal efterlades midler til betaling for bolig, el, vand, varme, nødvendig transport til arbejde og et rådighedsbeløb til daglige indkøb.”